

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Capvt Secvndvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

COMMENTARI^E CAPUT II. 117

Et oculi DOMINI respiciunt fidem, Hieremiæ quinto.
Quod autem fidem laudamus, non damnamus opera ex
fide, sed illa uolumus. Ergo in magno casu positus, pete
auxilium Domini in fide, decernens te facturum tota ui-
tata, quicquid Dei uerbo faciendum, aut dimittendum
agnoueris. Quod si pleno corde feceris, indubie exaudie-
ris à Domino. Mox autem ut fueris liberatus, uide, ne
ullam Dei iussionem spernas. Lege scripta Dei,
atterantur sacra Bibliam anibustuis, in eis=
q; die ac nocte mediteris, ut facias
ea, et bene tibi erit.

CAPUT SECUNDUM.

Summarium capituli. Primo, de eo quod Ionas fuit de-
glutitus à cete. Secundo, ponitur canticum eius
in uentre piscis adhuc existentis. Tertio,
quod Domino precipiente, piscis
uomuit IONAM
aridam.

PARS PRIMA.

Et reparauit Dominus piscem gran-
dem, ut deglutiaret IONAM. Et erat
IONAS in uentre piscis, tribus die-
bus, &

FRANC. LAMB. IN IONAM.

bus, & tribus noctibus.

In signis protectio Dei, qua iuuit & seruauit Ionam, in uentre pisces. Quia enim uniuersorum Dominus est, fecit ut pisces fieret seruo suo carceris habitaculum, quia contradixerat imperio suo. Factum admirabile, quo ueris fidelibus, exemplum diuinæ miserationis, & quam tutum sit illi fidere, exhibetur. Vbique potest seruare Deus. Quam ergo tutares est, fidere illi, & sperare in eum. Quis audiuit à sæculo rem talem, uentrem certi fieri domicilium hominis? Sed ita uoluit Deus, facere cum seruo suo, etiam rebelli, & non adquietenti, fecitq; ut ipsa percussio esset, et ipsi Prophetæ, & toti orbi, in grande miraculum. Quam bonus Israël Deus. Fidant ergo illi uniuersi, & in tribulatione ac periculo quantum libet graui positi, huius facti recordentur, nec dubitent enim seruare nos posse inter quæcunque pericula, qui etiam in uentre pisces & corde maris, tribus diebus ac noctibus, Ionam uiuum seruauit. Observuent quam potens est impare creaturis. Praecepit nang; ceto, & deuorauit Ionam, non masticandum, non digerendum in substantiam suam, sed custodiendum, donec præcipiteret diuersum, & euameret saluum, quem deglutiuerat. In te solum Domine spes mea est, quod & solus sis, bonus, potens, fidelis, & uerax. Serua in diebus tribulationis & crucis electos tuos, & semen eorum, qui seruum tuum Ionam tanto miraculo seruasti.

COMMENTAR. CAPUT II.

uasti. *Et noli respicere ad iniquitates nostras, qui ideo Io-*
nam minime perdidisti, quod tibi iubenti non adqueuerit.

Habes hic insignem locum, quo Ionas Domini IESV
Christi typum gerit. Sed de his, in libro allegoriarum huc
adiecio, non nihil adjiciemus.

P A R S S E C V N D A.

Et orauit Ionas ad dominum Deum suum,
de utero piscis, & dixit:

Clamaui detribulatione mea ad dominum,
& exaudiuit me.

De uentre inferi clamaui, & exaudisti uo-
cem meam.

Et proiecisti me in profundum, in corde ma-
ris, & flumen circundedit me.

Omnes gurgites tui, & fluctus tui, super
me transierunt, & ego dixi:

Abiectus sum a conspectu oculorum tuo-
rum, ueruntamen rursus uidebo templum
sanctum tuum.

Circuiderunt me aquæ usq; ad animam
abyssus uallauit me: pelagus operuit caput
meum.

Ad extrema montium descendi, terræ ues-
tes concluserunt me in æternum.

Et

FRANC. LAMB. IN IONAM

Et subleuabis de corruptione uitam meam, domine deus meus.

Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum, ut ueniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt uanitates, frustra misericordiam suam derelinquunt.

Ego autem in uoce laudis immolabo tibi, quęcunq; noui reddam pro salute mea domino.

IONAS mox ut uidit, elationes maris expauescendas, & uere admirabiles, territus fuit, uerum à Domino illustratus ne desperaret, credidit aliquid mirabile futurum, & se tandem cripendum, tametsi modum ignorauit. Qrauit enim tum Dominum, nec cessauit orare, & dum missus fuit in mare, & dum glutiebatur à ceto, & dum in eius uentre fuit. Mox autem, ut adhuc in piscis uentre positus, agnouit se axauditum à Domino, que hic habentur apud se dixit, que uerc magis sunt gratiarū actiones, quam deprecationes. Verum etiam tum orasse dicitur, quod uera gratiarum actio, & Dei benedictio, nunquam sit absq; pio affectu in eum. In pio autem affectu, pura oratio sita est. Scrutatus igitur Dei misericordia, sicut corpore, ita & animo integer, roboratusq; in fide, ac certior redditus, quod Deus illum exaudierat, dixit. Clamaui de tribu-

COMMENTAR. CAPVT II. 119

tribulatione mea ad dominum, & exaudiuit me. Clamauit forsitan etiam uoce, territus ob maris ferauorem, et in gentem bestie molem, antequam ab ea glutiretur. Verum indubie magis fuit clamor ueræ fidei, quam oris. Clamauit autem animo semper, in uentre pisces. Is animi clamor est, quem maxime Deus uult, & quo spiritus domini **I E S V** Christi clamat in cordibus nostris; Abba pater. Gal. 4. Eo clamabat ad Deum Moses, cum Deus ipse ei dixit. Quid clamas ad me? Exo. 14. Et tamen nihil tum orasse legitur. Sic & ille clamauerat, qui dixit. Clamaui in toto corde meo. Psal. 118. Beatus qui sic in tribulationibus, & semper clamare nouit. Impossibile namque est, eiusmodi non exaudiri.

Adiicit autem se clamasse, & fuisse exauditum, de uentre inferi, id est, pisces, qui tam ob ingentem corporis molem, quam ob tenebras horribiles, infernus quidam illi erat. Quidam aiunt, quod agnouerit se exauditum, etiam antequam a pisce glutiretur, sed profectio id non potest ex textu adseri, quin potius obpositum. Quandoquidem se ex auditum dicit, cum adhuc in uentre ceti clauderetur. Qui locus insignis est, ad manifestandam bonitatem dei, & ueræ fidei uim. Vbiq; enim exaudit eos, qui in se credunt.

Ait deniq; Et proiecisti me in profundum (hoc est) in corde maris, & flumen (maris inundatio) circundedit me. Omnes gurgites tui &c. Quod precedente uersu per flumen, hic per gurgites Dei (omnia enim Dei sunt) intelligit

FRANC LAMB. IN IONAM

telligit. **H**i transferunt super Ionam, dum super ceto, in cuius uentre erat, eleuarentur. **E**t ego dixi, antequam sci-rem, quod me exaudisti, & dum uidi me in tot malis & periculis esse. Abiectus sum, à conspectu oculorum tuorum, id est, uideris mei oblitus, dum in tot malis me deseris. **Q**ua si enim respicit, dum iuuat: & non respicit, dum in flagel lis dimittere uidetur. **V**erum tametsi ita locutus est uir iste Dei, præ animi angustia, & malorum terrore, tamen **D**eus Opt. Max. etiam in tribulatione, semper est cum electis suis. **H**inc psal. 90. **D**e iusto ait. **C**um ipso sum in tribula-
tione. **E**t de Ioseph sancto dicitur. **S**ap. 10. **H**ec (ueru sapientia) uenditum iustum non dereliquit, sed à peccatori-
bus liberavit eum, descenditque cum illo in foueam, & in
uinculis non derelinquit eum, donec adferret illi sceptri regni (**A**egypti) & potentia aduersus eos, qui eum
deprimebant.

Dixit ergo inter tam graues pressuras, se abiectum
à facie Dei. **I**ed iuxta multitudinem dolorum cordis eius,
consolaciones Dei letificauerunt eum. **S**piritu namque suo
inlustrauit eum Dominus, quo etiam tum nouit se exaudi-
tum, unde & in multa diuinæ bonitatis fidutia ait: **Q**uan-
tumlibet nunc abiectus uidear à te, confido ueruntamen,
quod rursus uisurus sim templum sanctum tuum. **C**ole-
bat Deum spiritu, & uerum eius templum erat, non
minus quam fideles, qui **C H R I S T I** aduen-
tum sequuti sunt, sed de templo Hierosolymæ, præter
quod

C O M M E N T A R . C A P V T II 120

quod nullum unquam instituit Deus, loquebatur.

Replicauit iterum sermonem præscriptum, uarijs locutionibus mala sua describens, ut insigne eius liberatio-
nis factum, magis in Dei gloriam palam fieret, autq; Cir-
cundederunt me aquæ, usque ad animam, potentes scilicet
occidere me, nisi me seruaret Dominus. Abyssus operuit
¶. Aperti sunt hi loci: Terræ uectes concluserunt me
in æternum, hoc est, Sic undique conclusus sum et mari
et terra, ut nisi ipse feceris, nullus possit me liberum face-
re in æternum. Nam secundum hominum iudicium, im-
possibilis est liberatio mea. Et ideo tu qui solus id potes,
subleuabis uitam meam, de corruptione. Sensus est: Serua-
bis me uiuentem, et præseruabis corpus meum, ne malis
præsentibus deficiat et corrūpatur. Tu namq; es, in quæ
solum spero et fiduciam habeo.

Demum, plenius quid inter tam aspera fecerit ostendit, dicens: Cum angustiaretur in me, id est, cum ego angu-
stiarer, Domini, tui scilicet, q; uniuersorum Dominus es,
recordatus sum, sciens te bonum, iustum, pium, et in te
solum sperans. Recordatus quoq; sum tui, te deprecans
pro auxilio tuo, et liberatione mea, confidens quod pro
pter bonitatem tuam non despicias me, sed perueniet ad
te, placebitq; tibi deprecatio mea, et ueniet ad templum
sanctum tuum. Sciebat absque dubio quod præsente fide,
bona sit ubique oratio, uerum quia Deus externum cultū
maiestatis sue, in templo Hierosolymæ posuerat, nole-
batq; alibi

FRANC. LAMB. IN ION A M

bāque alibi sibi uictimas ab Israēlitis offerri , optabatq;
uir sanctus in id templum uenire, ut redderet coram
omnibus gloriā domino, pro sua liberatione, ideo adiecit:
Vt ueniat oratio mea, ad templum sanctum tuum. **Qu·di·**
Id desiderauī & petij à te, ut in templo sancto tuo, possim
te deprecari. **I**gitur sic orans Dominum, & certior factus
de proxima liberatione sua, sic spiritu à Deo confortatus
est, ut in profundis & horrendis tenebris resipiscendo
prophetaret. **Q**ui custodiuit, inquit, uanitates seu men-
dacia, qui scilicet, in eis permanent, frustra, id est, in suam
pernitiem, misericordiam suam, hoc est, sibi resipiscen-
tibus paratam, derelinquent. **Q**u·di· **E**go miser peccauī, &
uanitatem ac mendacium admisi, dum iussioni confessim
minime parui, & putauī me posse fugere à facie tua, ut
non implerem, quod mihi præceperas. **S**ed mendax, uana,
& fallax extitit, eiusmodi cogitatio , quod à tuo spiritu,
non esset profecta. **N**am quidquid non est ab eo, nihil aliud
quam uanitas est. **A**c nunc inlustrasti me domine Deus, ut
resipiscam, ne custodiā & seruem eiusmodi pernicio-
sissimam ac uanissimam cogitationem, quod omnes qui id
genus mendacia custodiunt, misericordia quam illis uis ex-
hibere , se indignos reddant. **E**o siquidem ipsam miseri-
cordiam calcant, quo mendacia illis opposita seruant. **R**e-
sipiscam ergo, à uanitate quam cogitaueram, & in uoce
laudis, hoc est, gratiarum actione, ac prædicatione gloriae
tue, immolabo tibi, sciens resipiscētiā & confessionem
ueritatis,

COMMENTAR. CAPVT II. 121

ueritatis esse uictimam tibi omnium gratissimam. Et quæ cunq; uouit, reddam pro salute mea Domino. Vouerat in dubio, se professorum peccatum suum, & Dei magnalia, quæ in seipso expertus fuerat, & forsitan idem facturum se publice apud Hierosolymam, cum solēnibus hostijs, iuxta morem Iudeorum. Id autem non dubitarim fuisse primum quod uouit, nempe, quod mox adquiesceret omni Dei iufitioni. De uotis nonnullis legimus in fine capitinis præcedētis.

P A R S T E R T I A.

Et dixit Dominus pīsci, & euomuit
Ionam in aridā.

Qui omnia habet in manu sua, dixit q̄; et facta sunt, Psal. 148. præcepit ceto, & glutivit Ionam, in terrā usq; diem in columnam seruandum. Tertio aut die ueniente, iussit iterum Dominus pīsci, & euomuit illum in aridam. Porrò h̄ec iussio, nihil aliud quam motio fuit. Quasi enim iussit, dum mouit. Mouit illum, ut mox glutiret Prophetam: & seruauit, ne ei noceret: mouit q̄; illum denuo, & euomuit quem glutierat, in aridam. Quere me morabile factum, quo abunde palam fit, & Dei potentia, & quanta de seruis suis illi cura sit.

Q

Caput